

OBVESTILO KOMISIJE

Vprašanja in odgovori o izvajanju novih določb EU o označevanju vina po spremembi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta in Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/33

(C/2023/1190)

Ta dokument vsebuje tehnične odgovore na vprašanja o uporabi pravil za označevanje vin, uvedenih z Uredbo (EU) 2021/2117 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ o spremembi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu tudi: spremenjena uredba o SUT), ki so jih prejele službe Komisije in o katerih je potekala razprava s strokovnjaki iz držav članic.

Ta dokument naj bi bil v pomoč nacionalnim organom in podjetjem pri uporabi te zakonodaje EU. Sodišče Evropske unije je edino pristojno za uradno razlago prava Unije.

Kazalo

Stran

Splošna vprašanja	1
Seznam sestavin	4
Označba hranilne vrednosti	7
Elektronsko označevanje	9

Splošna vprašanja

- 1) *Kakšna je zveza med Uredbo (EU) št. 1308/2013 in Uredbo (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ glede označevanja seznama sestavin in označbe hranilne vrednosti?*

Člen 118 uredbe o SUT o uporabi horizontalnih pravil določa, da se za označevanje in predstavitev v vinskem sektorju uporablja Uredba (EU) št. 1169/2011 (v nadaljnjem besedilu: uredba o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom), razen če je v uredbi o SUT določeno drugače. To pomeni, da se, če ni posebnih pravil, določenih v zakonodaji za vinski sektor, uporabljajo splošna pravila o označevanju in predstavitvi, kot so določena v uredbi o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom. Podobno vsebuje uredba o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom isto pravilo v členu 1, ki določa, da se uredba o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom uporablja brez poseganja v zahteve za označevanje, določene v posebnih določbah Unije, ki se uporabljajo za posamezna živila.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2021/2117 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o spremembi uredb (EU) št. 1308/2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov, (EU) št. 1151/2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil, (EU) št. 251/2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in (EU) št. 228/2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije (UL L 435, 6.12.2021, str. 262).
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A32021R2117>

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?qid=1697529611776&uri=CELEX%3A32013R1308>

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18).
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/ALL/?uri=celex%3A32011R1169>

Zato se za označbo hranilne vrednosti uporabljajo določbe uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, zlasti ustrezne določbe iz členov 30 do 35 uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, razen posebnega pravila, opredeljenega v spremenjeni uredbi o SUT, ki omogoča omejitve označbe hranilne vrednosti na embalaži ali etiketi na energijsko vrednost in navedbo celotne označbe hranilne vrednosti v elektronski obliki.

Tudi za seznam sestavin se uporabljajo pravila iz uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, zlasti ustrezne določbe iz členov 18 in 20, člena 21(1) in člena 22 ter prilog VI do VIII, razen posebnih pravil iz spremenjene uredbe o SUT, ki omogočajo navedbo seznama sestavin v elektronski obliki, in iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/33⁽⁴⁾, zlasti iz člena 40 (predstavitev na etiketi), člena 41 (označevanje prisotnosti alergenih snovi), člena 48a (navedba sestavin vina in izraz, ki ga je treba uporabljati) in Priloge I (izrazi za alergene snovi).

2) *Kako bi morale biti nove obvezne informacije prikazane na etiketi?*

Označba hranilne vrednosti in seznam sestavin morata biti kot obvezni navedbi iz člena 119 spremenjene uredbe o SUT prikazani v skladu s členom 40(1) Delegirane uredbe (EU) 2019/33, tj. z neizbrisnim tiskom v istem vidnem polju na posodi kot druge obvezne navedbe tako, da ju je mogoče v celoti prebrati brez obračanja posode in se jasno razlikujeta od sosednjega besedila ali slik.

Kadar so vse obvezne informacije prikazane na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo, so torej obvezne navedbe, ki morajo biti prikazane v istem vidnem polju, naslednje: (i) poimenovanje kategorije proizvoda vinske trte (vključno z izrazom „dealkoholiziran“ / „delno dealkoholiziran“, če je ustrezno), razen za nekatera vina z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo iz člena 119(2) uredbe o SUT; (ii) izraz „zaščitena označba porekla“ (ZOP) ali „zaščitena geografska označba“ (ZGO) ter njeno ime za vina z ZOP/ZGO; (iii) dejanski volumenski delež alkohola; (iv) navedba izvora; (v) ime polnilca ali za nekatere kategorije proizvodov (4, 5, 6, 7) po potrebi ime proizvajalca ali prodajalca; (vi) neto vsebina; (vii) vsebnost sladkorja v primeru kategorij penečih vin (4, 5, 6, 7); (viii) označba hranilne vrednosti; (ix) seznam sestavin; (x) minimalni rok trajanja za proizvode vinske trte, ki so bili dealkoholizirani.

Kadar se označba hranilne vrednosti in/ali seznam sestavin zagotavljata v elektronski obliki, mora biti povezava (hitroodzivna koda ali podobno) do označbe hranilne vrednosti in/ali seznama sestavin prikazana na etiketi v istem vidnem polju kot druge obvezne navedbe.

Kadar se popolna označba hranilne vrednosti zagotavlja v elektronski obliki, mora biti energijska vrednost, ki mora biti prikazana na embalaži ali etiketi, prikazana v istem vidnem polju kot druge obvezne navedbe.

Kadar se popolni seznam sestavin zagotavlja v elektronski obliki, morajo biti snovi, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost, prikazane na embalaži ali etiketi, vendar ne nujno v istem vidnem polju kot druge obvezne informacije (uporablja se odstopanje iz člena 40(2) Delegirane uredbe (EU) 2019/33).

Odstopanje iz člena 40(2) Delegirane uredbe (EU) 2019/33 za nekatere obvezne navedbe, ki so lahko prikazane zunaj istega vidnega polja, se uporablja tudi za navedbo uvoznika, serijsko številko in minimalni rok trajanja (v primeru dealkoholiziranih vin).

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/33 z dne 17. oktobra 2018 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z vlogami za zaščito označb porekla, geografskih označb in tradicionalnih izrazov v vinskem sektorju, postopkom ugovora, omejitvami uporabe, spremembami specifikacij proizvoda, preklicem zaščite ter označevanjem in predstavitvijo (UL L 9, 11.1.2019, str. 2).
https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_del/2019/33/oj

- 3) *Na katerih vinih in na kateri stopnji trženja morata biti na datum uporabe novih določb o označevanju prikazana označba hranilne vrednosti in seznam sestavin? Npr. vino v cisterni/sodčku/sodih ali le ustekleničeno vino?*

Praviloma je treba te nove obvezne navedbe uporabljati za vina, dana na trg od zadevnega datuma začetka uporabe iz Uredbe (EU) 2021/2117, tj. 8. decembra 2023. Vendar se lahko vina, „proizvedena“ pred navedenim datumom, še naprej dajejo na trg v skladu z zahtevami glede označevanja, veljavnimi pred 8. decembrom 2023, do porabe zalog.

Po členu 2 uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom „obvezne informacije o živilih“ pomenijo podatke, ki morajo biti zagotovljeni končnemu potrošniku; to velja ne glede na posodo, v kateri se trži živilo. Ta določba se uporablja tudi za vino. Odgovornost nosilcev živilskih dejavnosti v dobavni verigi glede označevanja in predstavitve je pojasnjena v členu 8 uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom in zlasti v odstavku 7.

- 4) *Kdaj se lahko vino šteje za „proizvedeno“?*

Po zakonodaji EU proizvodnja vina ne zajema le alkoholnega vrenja, temveč po možnosti tudi izvajanje nekaterih enoloških postopkov. Člen 80 uredbe o SUT se nanaša na enološke postopke, ki jih je treba uporabiti „za proizvodnjo in konzerviranje proizvodov iz dela II Priloge VII“, in nadalje podrobno določa, da se enološki postopki uporabljajo samo za zagotavljanje ustrezne vinifikacije, ustreznega konzerviranja ali ustreznega prečiščenja proizvoda. Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/934 ⁽⁵⁾ vzpostavlja enako povezavo s proizvodnjo in konzerviranjem v členu 1 (področje uporabe) in členu 3 (dovoljeni enološki postopki).

Pri tem se proizvod vinske trte šteje za „proizveden“, ko doseže lastnosti in zahteve, kot so določene v delu II Priloge VII k uredbi o SUT za zadevno kategorijo vina, po potrebi tudi z izvajanjem dovoljenih enoloških postopkovna podlagi pravil iz člena 80 in Priloge VIII k navedeni uredbi.

Na primer, „vino“ (kategorija 1) pomeni proizvod, pridobljen izključno s popolnim ali delnim alkoholnim vrenjem svežega zdrozganega ali nezdrozganega grozdja ali grozdnega mošta. Poleg tega je moralo vino doseči zahtevani delež alkohola in vsebnosti kislin, kot sta določena v točki (1) dela II Priloge VII k uredbi o SUT.

V primeru „penečega vina“ (kategorija 4), kadar je proizvedeno s sekundarnim alkoholnim vrenjem, se to lahko šteje za „proizvedeno“ le po sekundarnem vrenju in po tem, ko je proizvod dosegel delež alkohola in pogoje nadtlaka, kot so določeni v delu II Priloge VII k uredbi o SUT. Preprosta vinifikacija osnovnih vin ali priprava cuvéejev pred 8. decembrom 2023 ne bi upravičevala uporabe izjeme od označevanja hranilne vrednosti.

Po proizvodnji se lahko v skladu s členom 80 uredbe o SUT izvajajo drugi enološki postopki za namene zagotavljanja ustreznega konzerviranja ali ustreznega prečiščenja proizvoda vinske trte.

- 5) *Kako bi se preverjala pravila o označevanju, zlasti glede pojma „proizvedeno“?*

Izvrševanje pravil o označevanju vin je v pristojnosti organov držav članic.

Vsa domača ali uvožena vina, dana na trg EU po 8. decembru 2023, morajo načeloma izpolnjevati nove zahteve glede označevanja. Vendar se lahko vina, proizvedena pred 8. decembrom 2023 (za pojem „proizvedeno“ glej vprašanje 4), še naprej dajejo na trg v skladu z zahtevami glede označevanja, veljavnimi pred navedenim datumom, do porabe zalog. Kar zadeva uvožena vina, se vina, uvožena pred tem datumom, štejejo za proizvedena prej in zato za upravičena do uporabe te izjeme.

⁽⁵⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/934 z dne 12. marca 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede vinorodnih območij, na katerih je mogoče delež alkohola povečati, dovoljenih enoloških postopkov in omejitev, povezanih s pridelavo in konzerviranjem proizvodov vinske trte, najmanjšega odstotnega deleža alkohola za stranske proizvode in njihovega odstranjevanja ter objave spisov OIV (UL L 149, 7.6.2019, str. 1).
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A32019R0934>

Seznam sestavin6) *Kakšna bi morala biti oblika seznama sestavin?*

Za obliko prikaza seznama sestavin se uporabljajo splošna pravila iz uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, saj posebnih pravil, določenih za vino, ni. Ta pravila so opredeljena v členih 18 do 22 uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom (glej odgovor na vprašanje 1). V zvezi s prikazom seznama:

- seznam sestavin je naveden pod naslovom, ki vsebuje besedo „sestavine“,
- seznam prikazuje sestavine po padajočem vrstnem redu glede na maso, kot je zabeležena v času njihove uporabe pri proizvodnji živila. Sestavine, ki predstavljajo manj kot 2 % končnega proizvoda, se lahko navedejo v drugem vrstnem redu po drugih sestavinah,
- sestavine se označijo z značilnim imenom, z izjemami, določenimi v uredbi o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom in Delegirani uredbi (EU) 2019/33 (npr. „grozdje“, ki se nanaša na surovino).

7) *Kako poimenovati aditive in pomožna tehnološka sredstva, ki se uporabljajo pri proizvodnji vina? Ali bi morali biti aditivi prikazani skupaj s svojo tehnološko funkcijo?*

Po delu C Priloge VII k uredbi o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom je treba aditive na seznamu sestavin poimenovati z imenom njihove funkcionalne kategorije, ki mu sledi njihovo značilno ime ali po potrebi E-številka. Določbe o označevanju vin ne določajo nobenih dodatnih zahtev glede predstavitve v zvezi s tem.

V preglednici 2 dela A Priloge I k Delegirani uredbi Komisije (EU) 2019/934 je opredeljen celotni seznam aditivov in pomožnih tehnoloških sredstev, ki se lahko uporabljajo pri proizvodnji vina, razvrščeni so v ustrezne funkcionalne kategorije (regulatorji kislosti, konzervansi/antioksidanti, stabilizatorji itd.) ter navedeni so izrazi, ki jih je treba uporabiti za poimenovanje funkcionalnih kategorij, in snovi, ki jih je treba navesti na seznamu sestavin, ki jih je treba prikazati z uporabo navedenih imen (stolpec 1) oziroma E-številke aditivov (stolpec 2).

Člen 48a(5) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/33 določa možnost, da se aditivi iz kategorij „regulatorji kislosti“ in „stabilizatorji“, ki so si podobni ali medsebojno zamenljivi, lahko navedejo z uporabo izraza „vsebuje ... in/ali“, ki mu sledijo največ trije aditivi, kadar je najmanj eden izmed njih prisoten v končnem proizvodu.

8) *Ali je treba na seznamu sestavin navesti le alergene aditive in pomožna tehnološka sredstva?*

Aditivi za živila se štejejo za sestavino v skladu s splošno opredelitvijo „sestavine“, kot je določena v uredbi o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom (člen 2(2), točka (f)), zaradi česar so vsi aditivi, ki se uporabljajo pri proizvodnji vina, sestavni del seznama sestavin. Po členu 20, točka (b), uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom aditivov za živila in encimov za živila, ki se uporabljajo kot pomožna tehnološka sredstva, ni treba vključiti na seznam sestavin. Vendar člen 9(1), točka (c), iste uredbe določa obvezno navedbo vsake sestavine ali pomožnega tehnološkega sredstva, ki povzroča alergije ali preobčutljivost ter se uporablja v proizvodnji proizvoda in je še vedno prisoten v končnem proizvodu, čeprav v spremenjeni obliki.

Vsi aditivi in vsa pomožna tehnološka sredstva, dovoljeni pri proizvodnji vina v EU, so določeni v preglednici 2 dela A Priloge I k Delegirani uredbi (EU) 2019/934.

Na kratko, seznam sestavin mora vsebovati vse aditive in vsa pomožna tehnološka sredstva, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost ter se uporabljajo v proizvodnji označenega vina in so še vedno prisotni v končnem proizvodu.

9) *Kako obravnavati alergene snovi na etiketi?*

Na etiketi morajo biti navedene vse snovi, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost in so prisotne v končnem proizvodu, čeprav v spremenjeni obliki. Za njihov prikaz na etiketi sta na voljo dve možnosti:

- a) kadar je seznam sestavin prikazan na etiketi, morajo biti vse snovi, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost, navedene kot sestavine na seznamu sestavin. Po členu 21(1) uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom mora biti ime snovi ali proizvoda poudarjeno z vrsto pisave, ki se jasno razlikuje od preostalega seznama snovi, na primer po črkah, stilu ali barvi ozadja;
 - b) kadar se seznam sestavin prikazan v elektronski obliki, morajo biti vse snovi, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost, navedene na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo. Prikazane morajo biti za besedo „vsebuje“, ki ji sledi ime ustreznih snovi ali proizvodov, prikazanih v skladu s členom 41, členom 48a(4) in Prilogo I k Delegirani uredbi (EU) 2019/33. V takem primeru bi moral popoln seznam sestavin, ki se zagotavlja v elektronski obliki, slediti istim pravilom, kot so opisana v odstavku (a).
- 10) *Če je na etiketi naveden seznam sestavin z alergeni snovmi, ali se lahko informacije o alergeni ponovijo v obliki „vsebuje...“ ali z uporabo piktograma?*

Brez poseganja v veljavne določbe Unije, ki se uporabljajo za posebna živila, se informacije o snoveh, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost, ne bi smele ponoviti ⁽⁶⁾. Uredba o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom izrecno zahteva, da morajo biti informacije o snoveh, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost, navedene na seznamu sestavin. Če seznama sestavin ni, mora navedba takih snovi vključevati besedo „vsebuje“, ki ji sledi ime snovi ali proizvoda.

Za vino ostaja uporaba piktograma kot neobvezne informacije, ki spremlja zadevne obvezne navedbe, v skladu s členom 41(2) Delegirane uredbe (EU) 2019/33 edina možna ponovitev.

11) *Kakšna so pravila za navajanje snovi, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost, na etiketi?*

Člen 41 Delegirane uredbe (EU) 2019/33 določa izraze, ki jih je treba uporabljati za označevanje nekaterih snovi ali proizvodov, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost, kot je navedeno v členu 21 uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, in sicer za sulfite, jajca in proizvode iz jajc ter mleko in proizvode iz mleka. Ti izrazi so navedeni v delu A Priloge I k isti uredbi.

Navedeni izrazi bi se morali zaradi doslednosti in uveljavljenosti pri potrošnikih še naprej uporabljati na seznamu sestavin.

Člen 48a(4) Delegirane uredbe (EU) 2019/33 se nanaša na snovi, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost in niso snovi, navedene v členu 41, saj nekatere znane alergene snovi niso zajete s členom 41. V teh zelo omejenih primerih morajo biti snovi, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost, navedene v skladu z njihovim značilnim imenom, kot je določeno v stolpcu 1 preglednice 2 dela A Priloge I k Delegirani uredbi (EU) 2019/934 (npr. „pšenične beljakovine“).

12) *Ali bi morale biti snovi, ki se uporabljajo za obogatitev, navedene na seznamu sestavin?*

Da, snovi, ki se uporabljajo za obogatitev, se štejejo za sestavine v smislu člena 2(2), točka (f), uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, če so dodane med proizvodnjo in prisotne v končnem proizvodu, tudi v spremenjeni obliki, zaradi česar bi morale biti navedene na seznamu sestavin.

⁽⁶⁾ Obvestilo Komisije z dne 13. julija 2017 o zagotavljanju informacij o snoveh ali proizvodih, ki povzročajo alergije ali preobčutljivosti, iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom (UL C 428, 13.12.2017, str. 1). [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC1213\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC1213(01)).

- 13) *Kako navesti sladkor za obogatitev na seznamu sestavin?*

Dovoljeni postopki in snovi obogatitve so opisani v delu I Priloge VIII k uredbi o SUT. Po pravilih za seznam sestavin za proizvode vinske trte iz člena 48a(2) Uredbe (EU) 2019/33 se lahko zgoščeni grozdni mošt in rektificirani zgoščeni grozdni mošt vsak posebej nadomestita z izrazom „zgoščeni grozdni mošt“ ali pa se združita in prikažeta na seznamu sestavin le kot „zgoščeni grozdni mošt“. Saharozna, druga snov, dovoljena za obogatitev, mora biti navedena ločeno. Del B Priloge VII k uredbi o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom dovoljuje, da se „vse vrste saharoze“ poimenujejo z imenom „sladkor“, čeprav navedeno poimenovanje ni obvezno.

- 14) *Ali je treba kvasovke navesti kot sestavine?*

Kvasovk, ki se uporabljajo za proizvodnjo vina, ni treba navesti kot sestavine. V skladu s preglednico 2 dela A Priloge I k Delegirani uredbi (EU) 2019/934 se uporabljajo kot pomožna tehnološka sredstva. Po členu 20, točka (b)(iii), uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom aditivov, ki se uporabljajo kot pomožna tehnološka sredstva, ni treba vključiti na seznam sestavin. Drugi sestavni deli ali deli kvasovk, ki se z različnimi funkcijami uporabljajo pri proizvodnji vina, se prav tako štejejo za pomožna tehnološka sredstva in zato spadajo na področje uporabe iste izjeme. Edina sestavljena kvasovka, ki jo je treba navesti na seznamu sestavin, je manoprotein kvasovk, saj se uporablja kot aditiv, kot je določeno v preglednici 2 dela A Priloge I k Delegirani uredbi Komisije (EU) 2019/934.

- 15) *Če so na etiketi navedene vse možne alternative v skupini regulatorjev kislosti in stabilizatorjev, ali obstaja poseben vrstni red, v katerem jih je treba navesti?*

Ne. Edina zahteva, ki se nanaša na vrstni red prikaza sestavin, so zahteve iz člena 18(1) v povezavi z delom 1 Priloge VII k uredbi o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom. Poleg tega v skladu s točko 6 dela A Priloge VII k uredbi o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom pri nobenih sestavinah, ki predstavljajo manj kot 2 % končnega proizvoda, ni treba upoštevati posebnega vrstnega reda.

- 16) *Ali bi morala izrazoma „polnjeno v zaščitni atmosferi“ ali „lahko je polnjeno v zaščitni atmosferi“ slediti navedba uporabljenega plina za pakiranje oziroma ali bi morale biti navedene morebitne alternative plinu za pakiranje?*

V členu 48a(6) Delegirane uredbe (EU) 2019/33 je jasno navedeno, da „[**se lahko**] [n]avedba aditivov iz kategorije ‚plini za pakiranje‘ na seznamu sestavin [...] **nadomesti** s posebno navedbo ‚Polnjeno v zaščitni atmosferi‘ ali ‚Lahko je polnjeno v zaščitni atmosferi‘“. Če se uporablja ena od teh posebnih navedb, uporabljenih posebnih plinov ni treba ločeno navesti niti na seznamu sestavin niti poleg posebne navedbe. Če se navaja plin za pakiranje, prikazan s tema posebnima navedbama, se mora navesti v istem vidnem polju kot seznam sestavin.

Kadar so plini za pakiranje navedeni na seznamu sestavin (tj. če posebna navedba ni uporabljena), bi morali biti prikazani po istih pravilih kot drugi aditivi (tj. funkcionalna kategorija, ki ji sledita ime oziroma po potrebi E-številka).

- 17) *Če se uporabljajo alternative plinu za pakiranje, ali obstaja poseben vrstni red, v katerem je treba navesti pline za pakiranje?*

Delegirana uredba (EU) 2019/33 ne dovoljuje navajanja alternativnih plinov za pakiranje. Uporabljeni zadevni plin za pakiranje bi moral biti na seznamu sestavin prikazan s svojim značilnim imenom ali pa nadomeščen z eno od naslednjih navedb „Polnjeno v zaščitni atmosferi“ ali „Lahko je polnjeno v zaščitni atmosferi“.

- 18) *Kako bi morala biti na etiketi navedena glavna sestavina vina? V skladu z opredelitvijo je vino proizvedeno iz celega ali zdrozganega grozdja ali grozdnega mošta. Grozdni mošt je naravni vmesni proizvod, proizveden neposredno iz grozdja. V katerih primerih bi bilo treba zato kot sestavino navesti mošt in v katerih primerih bi bilo treba kot sestavino navesti grozdje?*

Kot izhaja iz člena 48a(1) Delegirane uredbe (EU) 2019/33 se lahko surovine, ki pomenijo „glavno sestavino“ vina, navedejo tako, da se točno navede, ali je bilo uporabljeno grozdje, zdrozgano grozdje in/ali grozdni mošt, ali da se nadomestijo z enim samim izrazom „grozdje“. Določba nosilec živilske dejavnosti omogoča poenostavitev, ki jo lahko uporabljajo prostovoljno.

Označba hranilne vrednosti

- 19) Kakšna je oblika predstavitve označbe hranilne vrednosti? Ali bi morala biti v obliki preglednice ali pa obstajajo druge možne oblike?

Predstavitev označbe hranilne vrednosti ureja člen 34 uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom.

Če prostor to dopušča, mora biti označba hranilne vrednosti predstavljena v numerični obliki kot preglednica. Kadar prostor ne dopušča predstavitve v obliki preglednice, se lahko uporabi linearna oblika. Kadar se označba hranilne vrednosti zagotavlja v elektronski obliki, bi morala biti označba hranilne vrednosti vedno predstavljena v numerični obliki kot preglednica, saj se omejitve prostora ne bi uporabljale.

Vrstni red predstavitve različnih elementov označbe hranilne vrednosti je določen v Prilogi XV k uredbi o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom. Za obvezne elemente bi bil ta vrstni red takšen: energija, maščobe (od tega nasičene maščobe, ...); ogljikovi hidrati (od tega sladkorji, ...); beljakovine, sol. Ali v obliki preglednice:

energy
fat
of which
— saturates,
carbohydrate
of which
— sugars
protein
salt

Obstajajo tudi posebna pravila za vrstni red drugih elementov, ki se v skladu s členom 30(2) uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom lahko dodajo označbi hranilne vrednosti (npr. poliolii), vendar ta niso obvezna.

Kadar je vsebina označbe hranilne vrednosti na embalaži ali etiketi omejena na energijsko vrednost, tj. kadar se popolna označba hranilne vrednosti zagotavlja v elektronski obliki, novi odstavek (4) člena 119 spremenjene uredbe o SUT izrecno dovoljuje, da se energijska vrednost izrazi z uporabo simbola „E“, ki mu sledi vrednost.

- 20) Uredba o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom poleg energijske vrednosti predvideva navedbo količine maščob, nasičenih maščob, ogljikovih hidratov, sladkorjev, beljakovin in soli. Če jih vino ne vsebuje (npr. maščob ali nasičenih maščob), ali je treba vsebnost prikazati z „0“ ali pa maščob na etiketi preprosto ni treba prikazati?

Člen 34(5) uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom določa, da v primerih, kadar je energijska vrednost ali količina hranil v proizvodu zanemarljiva, se lahko informacije o navedenih elementih nadomestijo z izjavo, kot je „Vsebuje zanemarljive količine ...“, navedeno v neposredni bližini označbe hranilne vrednosti.

V nasprotnem primeru morajo biti vsi obvezni elementi navedeni v vrstnem redu, določenem v členu 34 uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, tudi kadar so vrednosti njihove vsebnosti nič.

- 21) Ali je poleg maščob, nasičenih maščob, ogljikovih hidratov, sladkorjev, beljakovin in soli na označbi hranilne vrednosti potreben še kakšen drug sestavni del?

Po členu 30(1) uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom mora obvezna označba hranilne vrednosti vključevati energijsko vrednosti in količino maščob, nasičenih maščob, ogljikovih hidratov, sladkorjev, beljakovin in soli. Po členu 30(2) iste uredbe se lahko obvezna vsebina po potrebi dopolni z navedbo količine ene ali več naslednjih snovi: enkrat nenasičenih maščob, večkrat nenasičenih maščob, poliolov, škroba, prehranskih vlaknin, kakršnih koli vitaminov ali mineralov iz točke 1 dela A Priloge XIII, ki so prisotni v znatnih količinah, kot je opredeljeno v točki 2 dela A Priloge XIII iste uredbe.

- 22) *Kako so določene vrednosti različnih elementov hranilne vrednosti? Ali je potrebna analiza za vsako vino in vsako trgatev ali pa so lahko vrednosti tudi izračunane (npr. kalorije na podlagi deleža alkohola in ostanka sladkorja)?*

Kar zadeva označevanje vrednosti označbe hranilne vrednosti, se uporabljajo ustrezni členi uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom.

Po členu 31 (izračun) so vrednosti na označbi hranilne vrednosti namreč povprečne vrednosti, ki temeljijo na: (a) analizi živila, ki jo je opravil proizvajalec; (b) znanih ali dejanskih povprečnih vrednostih uporabljenih sestavin ali (c) splošno veljavnih in sprejetih podatkih.

Energijska vrednost mora biti izračunana s pretvorbeneimi faktorji iz Priloge XIV k uredbi o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom ter navedena v kilodžulih (kJ) in kilokalorijah (kcal), pri čemer je treba kilodžule navesti na prvem, kilokalorije pa na drugem mestu, kot je določeno v Prilogi XV k navedeni uredbi.

Energijske vrednosti in hranilne vrednosti morajo biti navedene na 100 g ali 100 ml (člen 32(2) uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom).

- 23) *Zaradi narave proizvodnje vina se lahko posamezne serije med seboj razlikujejo. Kolikšno je največje dovoljeno odstopanje za razlike med informacijami na etiketi ter dejansko vsebnostjo energije in hranil v vinu?*

Dovoljena odstopanja za označbo hranilne vrednosti vina so enaka, kot so določena v uredbi o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, v kateri je navedeno, da bi morali biti energijska vrednost in količina hranil označeni kot „povprečna vrednost“, ki je opredeljena kot vrednost, ki najbolje predstavlja količino hranila, ki jo vsebuje dano živilo, in ki upošteva količine hranila v živilu glede na sezonske spremembe, način prehrane in druge dejavnike, ki lahko povzročijo spremembo dejanske vrednosti (glej točko 13 Priloge I k uredbi o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom).

Službe Komisije so za pristojne organe držav članic izdale smernice ⁽⁷⁾ v zvezi z določitvijo dovoljenih odstopanj za hranilne vrednosti, navedene na oznaki. Službe Komisije so izdale tudi zbirno preglednico ⁽⁸⁾, ki zagotavlja pregled različnih vrednosti dovoljenih odstopanj, vključenih v smernice.

V smernicah je navedeno, da morajo nosilci živilske dejavnosti ravnati v dobri veri, da zagotovijo visoko stopnjo točnosti označbe hranilne vrednosti. Zlasti morajo biti navedene vrednosti približno enake povprečnim vrednostim več serij in ne smejo biti enake skrajni zgornji ali spodnji meji določenega razpona dovoljenega odstopanja.

Za navedbo deleža alkohola pa se uporabljajo pravila o dovoljenem odstopanju iz člena 44 Delegirane uredbe (EU) 2019/33.

- 24) *Kolikšna so dovoljena odstopanja med vrednostmi, prikazanimi na etiketi, in dejansko vsebnostjo v vinu, kadar bi se lahko prikazane vrednosti spremenile med leti, ko se vino stara?*

Po členu 31(3) uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom morajo biti energijska vrednost in količine hranil iz člena 30(1) do (5) količine, ki se nahajajo v živilu, ki se prodaja, ob upoštevanju tudi dovoljenih odstopanj iz prejšnjega vprašanja.

- 25) *Kakšna bi morala biti velikost črk?*

Splošna pravila o predstavitvi obveznih navedb za proizvode vinske trte iz člena 119 uredbe o SUT so določena v členu 40 Delegirane uredbe (EU) 2019/33. Po členu 40(3) mora biti velikost znakov takih obveznih navedb, vključno s črkami, ki se uporabljajo za predstavitev označbe hranilne vrednosti in seznama sestavin, enaka ali večja kot 1,2 mm, ne glede na uporabljeno obliko znakov.

⁽⁷⁾ <https://www.gov.si/assets/organi-v-sestavi/UVHVVR/Varna-hrana/Oznacevanje-zivil/Smernice-za-izracun-hranilnih-vrednosti.pdf>

⁽⁸⁾ https://food.ec.europa.eu/system/files/2016-10/labelling_nutrition-vitamins_minerals-guidance_tolerances_summary_table_012013_en.pdf

Elektronsko označevanje

- 26) *Ali bo obvezen poseben sistem/programska oprema za zagotavljanje informacij v elektronski obliki? Ali se lahko vse informacije o hranilni vrednosti, ki se zagotavljajo v elektronski obliki, navedejo na embalaži z manj običajnimi dvodimenzionalnimi kodami?*

V spremenjeni uredbi o SUT ni podrobno navedeno, katera elektronska oblika bi se morala uporabljati za zagotavljanje označbe hranilne vrednosti in seznama sestavin zunaj etikete, niti niso navedene nobene posebne elektronske vrste dostopa do takih informacij. Edini pogoj, določen v spremenjeni uredbi o SUT v zvezi z delovanjem elektronske oblike, je ta, da sistem, ki se uporabi, ne sme zbirati ali spremljati podatkov o uporabnikih. Komisija nima ustreznega pooblastila za določitev morebitnih dodatnih pravil o e-označevanju ali posebni elektronski obliki, ki ju je treba uporabiti.

Informacije se lahko načeloma zagotovijo v kakršni koli elektronski obliki, z elektronskim označevanjem ali e-označevanjem, ki je javno dostopno prek kakršne koli črtne kode (hitroodzivne kode, dvodimenzionalne kode, ki ni hitroodzivna koda, enodimenzionalne kode, čipa), ki omogoča povezavo do spletnih informacij, ki jih je mogoče priklicati z orodji za splošni dostop (tj. pametni telefon).

Prikaz povezave do elektronskih informacij na embalaži ali etiketi bi moral biti v skladu z zahtevami iz členov 12 in 13 uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom za predstavitev obveznih navedb. Zlasti mora biti prikazana neposredno na embalaži ali etiketi, označena na dobro vidnem mestu tako, da je zlahka vidna, jasno čitljiva in, kadar je primerno, neizbrisna. Nikakor ne sme biti prekrita, zakrita ali ločena z drugim pisnim ali slikovnim gradivom ali zaradi takšnega gradiva ali katerega koli drugega dodatnega gradiva manj opazna.

Poleg tega bi morala omogočati preprost, neposreden in splošen dostop do informacij na način, ki je primerljiv z navedbami na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo. Zelo specializiran ali neobičajen način dostopa do informacij ne izpolnjuje ciljev e-označevanja in se kot podporno orodje zdi neustrezno za zagotavljanje informacij potrošnikom.

- 27) *Ali je mogoče popolno označbo hranilne vrednosti in seznam sestavin, ki sta na voljo v elektronski obliki, navesti s hitroodzivno kodo na etiketi vina, ki omogoča povezavo do elektronske etikete, ki vsebuje popolno označbo hranilne vrednosti in seznam sestavin?*

Spremenjena uredba o SUT določa, da se lahko označba hranilne vrednosti in tudi seznam sestavin zagotovita „v elektronski obliki, opredeljeni na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo“. Hitroodzivne kode so dejansko eden od možnih načinov, s katerim se potrošnikom na etiketi ali embalaži zagotovi dostop do zgoraj navedenih elektronskih informacij.

- 28) *Ali je lahko hitroodzivna koda dodana kot dodatna „nalepka“ poleg izvirne etikete steklenice ali pa mora biti del izvirne etikete proizvajalcev?*

V oddelku 2.2 Obvestila Komisije o vprašanih in odgovorih glede uporabe uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom^(*) je določeno, da „[o]značbe ne smejo biti zlahka odstranljive, saj bi to ogrožalo razpoložljivost ali dostopnost obveznih informacij o živilih za potrošnika“.

Poleg tega zagotavljanje podrobnih informacij, pomembnih za seznam sestavin in označbo hranilne vrednosti, v elektronski obliki ne pomeni, da so pomembne informacije izvzete iz obveznosti njihove predstavitve v skladu z zakonodajo EU, ne glede na to, ali bi bila hitroodzivna koda nalepka ali ne. Zlasti je treba zagotoviti, da so v skladu s členom 40(1) Delegirane uredbe (EU) 2019/33 informacije, pomembne za seznam sestavin in označbo hranilne vrednosti, ki sta obvezni navedbi (člen 119 spremenjene uredbe o SUT), z neizbrisnim tiskom prikazane v istem vidnem polju kot druge obvezne navedbe tako, da jih je mogoče v celoti prebrati brez obračanja posode in se jasno razlikujejo od sosednjega besedila ali slik.

^(*) Obvestilo Komisije o vprašanih in odgovorih glede uporabe Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom (UL C 196, 8.6.2018, str. 1).
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/ALL/?uri=CELEX%3A52018XC0608%2801%29>

- 29) *Ali obstajajo specifikacije za oblikovanje označbe hranilne vrednosti in njen elektronski prikaz ali pa se lahko oblikovanje prilagodi po želji?*

Pravila za predstavitev označbe hranilne vrednosti so pravila, opredeljena v členu 34 uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, kot so opisana tudi v oddelku zgoraj, zlasti pri vprašanju 19 (glej tudi oddelek 3 Obvestila Komisije o vprašanih in odgovorih glede uporabe uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom⁸). Navedena pravila se uporabljajo za označbo hranilne vrednosti, bodisi prikazano na fizični etiketi bodisi v elektronski obliki.

- 30) *Ali je mogoče prek hitroodzivne ali podobne kode povezati „elektronsko etiketo“, ki prikazuje popolno označbo hranilne vrednosti in seznam sestavin, z domačo stranjo proizvajalca kot delom njegovega spletnega mesta?*

Ne. Člen 119(5) spremenjene uredbe o SUT določa, da informacije o popolni označbi hranilne vrednosti in seznamu sestavin niso prikazane skupaj z drugimi informacijami, namenjenimi za namene prodaje ali trženja, ter da se podatki o uporabnikih ne zbirajo ali spremljajo. Po mnenju služb Komisije se zdi, da predstavitev teh obveznih informacij kot dela spletnega mesta proizvajalca ni skladna s pogoji iz člena 119(5), saj se običajno pričakuje, da bo spletno mesto proizvajalca vina vsebovalo poslovne informacije, pomembne za trženje in/ali prodajo. Poleg tega spletna mesta običajno spremljajo informacije o uporabnikih.

Elektronska oblika ali platforma, s katero se dajo na voljo informacije, bi morala omogočiti enaka jamstva glede berljivosti, stabilnosti, zanesljivosti, trajnosti in točnosti informacij v celotnem življenjskem ciklu proizvoda, kot kadar so informacije prikazane na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo. Jamstvo za te značilnosti se zdi dvomljivo, če so informacije navedene na spletnem mestu proizvajalca, ki bi se lahko kadar koli preprosto spremenilo, tudi če je proizvod že na trgu.

- 31) *Ali lahko proizvajalci na etiketah navedejo dodatne hitroodzivne kode, ki niso „elektronska oblika“, v kateri so prikazane tržne informacije?*

Zagotavljanje dodatnih prostovoljnih informacij na etiketi, kot je dodatna hitroodzivna koda, ureja člen 118 uredbe o SUT, v skladu s katerim se označevanja proizvodov vinske trte ne sme dopolniti z dodatnimi navedbami, razen če take navedbe izpolnjujejo zahteve iz uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom.

Člen 36(2) uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom določa, da informacije o živilih, ki so navedene prostovoljno, ne zavajajo potrošnika, niso dvomne ali nejasne za potrošnika in po potrebi temeljijo na ustreznih znanstvenih podatkih. Člen 37 uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom določa, da se take informacije navedejo tako, da ne zavzemajo prostora, namenjenega obveznim informacijam o živilih.

Z nobeno uporabo dodatnih hitroodzivnih kod se potrošnikov ne bi smelo zavajati ali med njimi ustvarjati zmede in se ne bi smel zavzeti prostor, namenjen obveznim navedbam, ki bi vključeval kode za dostop do obveznih informacij v elektronski obliki.

- 32) *Ali je mogoče navesti eno samo hitroodzivno kodo, ki bo izpolnjevala vlogo kode EAN in bo tudi nosilec obveznih podatkov, kot so seznam sestavin in hranilne vrednosti?*

Glavni premislek glede predstavitve informacij ne bi smelo biti vprašanje, ali so informacije obvezne ali ne, temveč komu so navedene informacije namenjene in kaj je cilj različnih informacij.

Pri obveznih informacijah na embalaži, ki se zagotavljajo v elektronski obliki (seznam sestavin in označba hranilne vrednosti), so ciljna javnost potrošniki, ki bi morali prejeti neposreden dostop do točnih in nezavajajočih informacij. Informacije EAN niso namenjene potrošnikom, temveč gospodarskim subjektom (proizvajalcem, prodajalcem, dobaviteljem), da lažje opredelijo blago, ter olajšanju in spremljanju tržnih dejavnosti.

Uporaba ene same hitroodzivne kode ni izključena, če je pri njenem optičnem branju zagotovljena jasna ločitev informacij, namenjenih potrošnikom oziroma gospodarskim subjektom. Povedano drugače, pri optičnem branju ene same kode bi bilo treba preprečiti, da bi bili potrošniki izpostavljeni informacijam, ki so zanje nepomembne.

- 33) *Ali bi na etiketi natisnjen naslov spletnega mesta, na katerem lahko potrošnik najde ustrezne informacije, izpolnjeval to zahtevo?*

Za sam naslov spletnega mesta, natisnjen na etiketi, ni mogoče šteti, da izpolnjuje obveznosti označevanja pri zagotavljanju obveznih navedb v elektronski obliki. V skladu s samo opredelitvijo morajo biti ustrezne informacije neposredno dostopne prek strojno berljive kode, ki omogoča neposreden dostop do ustreznih informacij. Z napravo za splošni dostop, kot je pametni telefon, mora biti mogoče prebrati ali optično odčitati kodo na etiketi in uporabnika takoj usmeriti do ustreznih informacij.

- 34) *Ali lahko etikete različnih vin istega proizvajalca vsebujejo dodatne informacije v elektronski obliki na istem spletnem mestu ali pa bi morala imeti vsaka vrsta vina povezavo do ločenega spletnega mesta?*

Obvezne informacije (seznam sestavin, označba hranilne vrednosti) različnih vin, ki se zagotavljajo v elektronski obliki, so lahko prikazane na istem spletnem mestu, vendar bi morala povezava vsake posamezne etikete nedvoumno voditi do prikaza posebnih informacij o eni ali več serijah enega samega zadevnega vinskega proizvoda na jasno razlikovalen način, potrošnikom pa omogočiti preprost dostop do pravih informacij brez kakršne koli možnosti njihovega zavajanja, povsem enako, kot papirnata etiketa opredeljuje eno konkretno živilo.

- 35) *V zvezi z „zbiranjem podatkov“ bi radi izvedeli, ali bi lahko privolitev posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, upravičevala zbiranje podatkov.*

V spremenjeni uredbi o SUT je navedeno, da informacije o popolni označbi hranilne vrednosti in seznamu sestavin niso prikazane skupaj z drugimi informacijami, namenjenimi za namene prodaje ali trženja, ter da se podatki o uporabnikih ne zbirajo ali spremljajo. Izjem od tega pravila ni, zato ne omogoča, da bi se zahtevala privolitev uporabnika za spremljanje njegovih podatkov. Poleg tega bi moral biti dostop potrošnikov/uporabnikov do obveznih informacij neposreden in brez vmesnih korakov, kot sta izpolnjevanje kakršnih koli obrazcev ali poizvedb ali prehajanje skozi vmesne spletne strani. Službe Komisije pričakujejo, da bo koda, potem ko bo prebrana/optično prebrana, uporabnika takoj in neposredno pripeljala do obveznih informacij na embalaži.

- 36) *Kakšna je razlaga Evropske komisije glede pojma „za namene trženja“? V kolikšni meri se lahko vključitev trditve na elektronsko etiketo (npr. o trajnostnosti, poreklu proizvoda ali certifikaciji itd.) šteje za neobvezno informacijo, zakonito vključeno na etiketo? In kdaj se lahko ta trditev šteje za „trženje“?*

Člen 119(5), točka (b), spremenjene uredbe o SUT se nanaša na „informacije, namenjene za namene prodaje ali trženja“. To bi bilo treba razlagati tako, da so obvezne informacije prikazane v nevtralnem okolju, ki zagotavlja, da pozornost bralca ni usmerjena v spodbujanje k nakupu proizvoda bodisi neposredno (npr. s povezavami do spletnih mest, promocijo, navedbo prodajnih mest itd.) bodisi posredno (npr. z oblikami, ki dodajajo privlačno vizualno ali zvočno podobo, s frazami ali z izjavami, ki so lahko všeč potrošniku, s tržnim jezikom ali z drugimi tržnimi strategijami, cilj katerih je vplivati na vedenje potrošnikov pri nakupovanju in njihove odločitve o nakupu).

Zagotavljanje drugih dodatnih prostovoljnih informacij na etiketi (vključno z e-etiketami) ureja člen 118 uredbe o SUT, po katerem se označevanja proizvodov vinske trte ne sme dopolniti z dodatnimi navedbami, razen če te izpolnjujejo zahteve iz uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom. Člen 36(2) uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom namreč določa, da informacije o živilih, ki so navedene prostovoljno, ne zavajajo potrošnika, kot je navedeno v členu 7 navedene uredbe; niso dvomne ali nejasne za potrošnika in po potrebi temeljijo na ustreznih znanstvenih podatkih. Poleg tega člen 37 uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom določa, da se take informacije navedejo tako, da ne zavzemajo prostora, namenjenega obveznim informacijam o živilih.

- 37) *Ali bi se vključitev povezave do spletnega mesta vinarne za e-trgovanje na etiketo štela za trženjski namen?*

Vključitev spletnega mesta za e-trgovanje ali spletnega mesta vinarne se nedvoumno šteje za „trženjski namen“.

- 38) *Kako bi morale biti informacije, ki se zagotavljajo v elektronski obliki, označene na etiketi, da bi obveščale o vsebini elektronske oblike? Ali je lahko hitroodzivna koda označena s simbolom (npr. črko „i“, namenjeno „informacijam za potrošnike“) oziroma ali bi se morala izrecno sklicevati z besedilom na obvezne informacije, do katerih vodi hitroodzivna koda? Ali bi besedilo pomenilo preveliko breme in tveganje razdrobljenosti notranjega trga?*

Člen 13(1) uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom določa, da „morajo biti obvezne informacije o živilih označene na dobro vidnem mestu tako, da so zlahka vidne, jasno čitljive in, kadar je primerno, neizbrisne. Nikakor niso prekrite, zakrite ali ločene z drugim pisnim ali slikovnim gradivom ali zaradi takšnega gradiva ali katerega koli drugega dodatnega gradiva manj opazne.“ Če na etiketi ni nobene jasne navedbe vsebine informacij, ki se zagotavljajo v elektronski obliki, si potrošniki težko razlagajo in razumejo naravo (obveznih ali neobveznih) informacij, ki jih vsebuje povezava. Za to se lahko šteje, da so obvezne informacije prekrite, da niso na dobro vidnem mestu in da niso zlahka vidne.

Hitroodzivna koda bi zato morala biti prikazana tako, da bi bila njena vsebina za potrošnika jasna, tj. obvezne informacije, ki so prikazane v elektronski obliki. Splošni izrazi ali simboli (kot npr. „i“) ne zadostujejo za izpolnjevanje zahtev iz te določbe. Kadar so informacije, ki se zagotavljajo v elektronski obliki (opredeljene npr. s hitroodzivno kodo), seznam sestavin, je treba uporabiti naslov iz člena 18(2) uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, in sicer enako, kot je trenutna praksa, ki se uporablja za papirnate etikete za druga živila (tj. vsebujejo besedo „sestavine“).

Kar zadeva uporabljene izraze, veljajo za jezikovno ureditev ista pravila kot za druge obvezne navedbe iz člena 119 uredbe o SUT, tj. pravila, opredeljena kot *lex specialis* v členu 121 uredbe o SUT.

- 39) *Kako je predvideno, kateri subjekt bi moral biti odgovoren za preverjanje, da se podatki o uporabniku ne zbirajo ali spremljajo ali da informacije niso prikazane skupaj z drugimi informacijami za namene prodaje in trženja?*

Določbe iz člena 119(4) in (5) spremenjene uredbe o SUT o zahtevah, ki se uporabljajo, kadar se označba hranilne vrednosti in seznam sestavin zagotavljata v elektronski obliki, se nanašajo na dve obvezni navedbi na oznakah za proizvode vinske trte, kot sta opredeljeni v členu 119(1) uredbe o SUT.

Člen 90a spremenjene uredbe o SUT se nanaša na preglede in kazni pri tržnih pravilih. Odstavek 1 navedenega člena določa odgovornosti držav članic pri dajanju na trg proizvodov iz člena 119(1) uredbe o SUT, ki niso označeni v skladu z Uredbo. Odstavek 3 istega člena se nanaša na preglede, ki jih morajo opraviti države članice, da preverijo, ali so nekateri proizvodi, vključno z vinom, v skladu s tržnimi pravili iz uredbe o SUT.

Zato bi morali nadzor izpolnjevanja zgoraj navedenih določb izvajati isti organi držav članic, ki so odgovorni za nadzor označevanja in predstavitve proizvodov vinske trte.

- 40) *Ali ima potrošnik pravico dostopati do ciljne strani hitroodzivne kode daljše obdobje? Ali bo Komisija izdala priporočilo glede vprašanja, kako dolgo bi morala biti hitroodzivna koda na voljo po prodaji vina?*

Člen 12 uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom zahteva, da morajo biti obvezne informacije o živilih na voljo in da morajo biti zlahka dostopne za vsa živila. Obvezne informacije, ki se zagotavljajo v elektronski obliki (npr. hitroodzivna koda), bi morale ostati dostopne na način, ki je enakovreden načinu dostopa do informacij, ki se zagotavljajo na fizični etiketi, tj. na voljo bi morale biti vsaj v obdobju, v katerem se pričakuje, da bo posebna kategorija vinskega proizvoda ostala primerna za uživanje v običajnih razmerah shranjevanja, da se potrošnikom omogoči dostop do obveznih informacij kadar koli med pričakovano življenjsko dobo proizvoda. Pri tem je za prisotnost in točnost informacij v skladu s členom 8(2) uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom odgovoren nosilec živilske dejavnosti, ki je odgovoren tudi za informacije o živilih. Poleg tega so v skladu s členom 8(4) uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom nosilci živilske dejavnosti odgovorni za vse morebitne spremembe informacij, ki spremljajo živilo.